

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3454/2023
12.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Комрад“ из Враћа, чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., ради поништаја решења о удаљењу са рада, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2002/23 од 31.05.2023. године, у седници одржаној 12.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ се одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2002/23 од 31.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2002/23 од 31.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 број 46/22 од 07.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи решење о удаљењу са рада број .../... од 10.07.2020. године и да се наложи туженом да тужиљу врти на послове и радне задатке које је обављала пре доношења поништеног решења. Ставом другим изреке, тужиле је обавезана да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 124.500,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2002/2023 од 31.05.2023. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке а жалба тужене у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је тужиле обавезана да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 72.000,00 динара са затезном камтом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за накнаду износа већег од досуђеног, до износа од 124.500,00 динара одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другогостепеним судом, с предлогом да суд о истој одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према оцени Врховног суда, нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни за и новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости решења решења туженог којим је тужена удаљена са рада и враћање тужиље на радне задатке које је обављала пре доношења поништеног решења. Одлука која се ревизијом побија у складу је са судском праксом у предметима са истим правним основом, а тиче се примене одредбе члана 165. и 167. Закона о раду, а ревидент не указује на другачије правноснажне одлуке донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем. Указивање на битне повреде одредаба парничног поступка не представља законом предвиђен разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужиља је 09.09.2020. године поднела тужбу ради утврђења ништавости решења о удаљењу са рада и враћања на рад.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. ЗПП, већ о спору ради оцене законитости решења о удаљењу са рада, ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић